



STANOWISKO NR 14
KONWENTU MARSZAŁKÓW WOJEWÓDZTW RP
z dnia 3 sierpnia 2016 roku

w sprawie zwolnienia instytucji kultury z obowiązku wnoszenia opłaty skarbowej

Proponuje się zmianę ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 783, z późn. zm.) zmierzającą do zwolnienia z opłaty skarbowej instytucji kultury, w szczególności za poświadczenie zgodności duplikatu, odpisu, wyciągu, wypisu lub kopii, dokonane przez organy administracji rządowej lub samorządowej.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. g ustawy o opłacie skarbowej nie podlega opłacie skarbowej dokonanie czynności urzędowej, wydanie zaświadczenia i zezwolenia (pozwolenia, koncesji) albo złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii w sprawach nauki, szkolnictwa i oświaty pozaszkolnej oraz ochrony zdrowia. Tak szerokie zwolnienie, ani żadne inne, nie dotyczy działalności kulturalnej, mimo, że kultura i ochrona dziedzictwa narodowego należą, tak jak te wymienione w ustawie, do sfer działalności administracji publicznej o charakterze obowiązkowym.

Brak uprzywilejowania działalności kulturalnej w ustawie o opłacie skarbowej ma dla instytucji kultury wymiar praktyczny. Organizator pełni wobec instytucji kultury funkcję nadzorczą przez nadawanie statutu, opiniowanie regulaminu organizacyjnego, powoływanie i odwoływanie dyrektorów, czy też rozliczanie dotacji. Tymczasem w świetle ustawy o opłacie skarbowej organy organizatora są traktowane tak jak inne organy władzy publicznej. Skutkiem tego jest, przykładowo, obowiązek uiszczania opłaty w przypadku konieczności uzyskania przez instytucję kultury poświadczonego odpisu uchwały nadającej statut tej instytucji kultury, mimo że jest to akt podstawowy dla działalności tej placówki.

Kolejnym przykładem nieadekwatności obowiązku uiszczania opłaty skarbowej do charakteru prowadzonej działalności przez instytucje kultury jest wydawanie przez organizatora urzędowo poświadczonych odpisów z księgi rejestrowej, nadzorowanej przez siebie, instytucji kultury. W polskim systemie podatkowym opłata skarbową stanowi formę ekwiwalentu za czynności organów administracji publicznej podejmowane w indywidualnych sprawach należących do właściwości tych organów, natomiast wpływy z tej opłaty stanowią dochód własny budżetów gmin (z uzasadnienia do projektu ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej; nr druku: 737). Jednakże, dyrektor instytucji



kultury, w przeciwieństwie do osób reprezentujących osoby prawne prawa prywatnego, zwracając się z wnioskiem o dokonanie czynności urzędowej wykonuje obowiązki nałożone ustawami. Nie podejmuje swobodnej decyzji, która wymaga reakcji administracji publicznej, a tym samym poniesienia przez tę administrację kosztów. Ponadto, organizator poza określonymi uprawnieniami wobec nadzorowanych instytucji kultury, ma także obowiązki o charakterze materialnym (organizator zapewnia instytucji kultury środki niezbędne do prowadzenia działalności kulturalnej oraz do utrzymania obiektu, w którym ta działalność jest prowadzona). Dlatego też, na tle przenikających się wzajemnie praw oraz obowiązków organizatora i instytucji kultury, uiszczanie przez instytucje kultury opłaty skarbowej za poszczególne czynności wykonane przez organ organizatora w żaden sposób nie może być uznane za ekwiwalentne.

Podsumowując, należy stwierdzić, że ogólnospołeczny charakter działalności kulturalnej oraz szczególny status instytucji kultury, które wykonują ustawowe obowiązki organizatora w tym zakresie, uzasadniają zwolnienie instytucji kultury z uiszczania opłaty skarbowej.

Przewodniczący

Konwentu Marszałków Województw RP

Olgierd Geblewicz

Powyższe stanowisko kieruje się do:

Pana Marka Kuchcińskiego – Marszałka Sejmu RP

Pana Piotra Glińskiego – Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Pana Pawła Szalamachy – Ministra Finansów